

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1760/2000
af 17. juli 2000**

**om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød
og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE
UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 37 og artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 820/97 af 21. april 1997 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter ⁽⁵⁾ skal der indføres en ordning med obligatorisk mærkning af oksekød, som bliver obligatorisk i alle medlemsstaterne fra den 1. januar 2000. Ifølge samme artikel skal der på forslag af Kommissionen også vedtages almindelige regler for den obligatoriske ordning inden den dato.
- (2) Efter Rådets forordning (EF) nr. 2772/1999 af 21. december 1999 om fastsættelse af generelle regler for en obligatorisk mærkningsordning for oksekød ⁽⁶⁾ gælder nævnte almindelige bestemmelser kun midlertidigt i en periode på højst otte måneder fra den 1. januar til den 31. august 2000.
- (3) Af klarhedshensyn bør forordning (EF) nr. 820/97 ophæves og erstattes af nærværende forordning.
- (4) Som følge af det ustabile marked for oksekød og oksekødsprodukter forårsaget af BSE-krisen har den større åbenhed omkring produktions- og afsætningsvilkårene

for de pågældende produkter, især hvad angår sporbarhed, haft en positiv indflydelse på forbruget af oksekød. For at bevare og øge forbrugernes tillid til oksekød og for at undgå at vildlede dem, er det nødvendigt at udvikle et regelsæt for de forbrugeroplysninger, der gives i mærkningen, gennem en passende og klar produktmærkning.

- (5) Med henblik herpå er det vigtigt, at der indføres dels en mere effektiv ordning for identifikation og registrering af kvæg på produktionsstadiet, dels en særlig EF-mærkningsordning i oksekødssektoren baseret på objektive kriterier på markedsføringsstadiet.
- (6) De garantier, en sådan forbedring giver, vil også gøre det muligt at opfylde visse krav af almen interesse, som f.eks. beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed.
- (7) Dette vil øge forbrugernes tillid til kvaliteten af oksekød og oksekødsprodukter, bevare et højt niveau for beskyttelse af folkesundheden og styrke den varige stabilitet på oksekødsmarkedet.
- (8) Ifølge artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽⁷⁾ skal dyr, der skal indgå i samhandelen inden for Fællesskabet, være identificeret i overensstemmelse med kravene i EF-bestemmelserne og være registreret på en sådan måde, at de kan spores tilbage til oprindelsesbedriften, -centret eller -organisationen eller den bedrift, det center eller den organisation, som dyrene passerer igennem, og identifikations- og registreringsordningerne skulle inden den 1. januar 1993 udvides til også at omfatte flytning af dyr inden for hver medlemsstats område.

⁽¹⁾ EFT C 376 E af 28.12.1999, s. 42.

⁽²⁾ EFT C 117 af 26.4.2000, s. 47.

⁽³⁾ EFT C 226 af 8.8.2000, s. 9.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 12.4.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 6.6.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Europa-Parlamentets afgørelse af 6.7.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁵⁾ EFT L 117 af 7.5.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 334 af 28.12.1999, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49).

- (9) I henhold til artikel 14 i Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF⁽¹⁾ skal den i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 90/425/EØF nævnte identifikation og registrering af sådanne dyr, undtagen slagtedyr og registrerede heste, finde sted, efter at denne kontrol er foretaget.
- (10) Forvaltningen af visse EF-støtteordninger på landbrugsområdet kræver individuel identifikation af visse typer husdyr. Identifikations- og registreringsordningerne bør derfor være egnede til anvendelse og kontrol af denne individuelle identifikation.
- (11) Der bør sikres en hurtig og effektiv udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, således at denne forordning kan anvendes korrekt. Der er fastsat EF-bestemmelser herom ved Rådets forordning (EØF) nr. 1468/81 af 19. maj 1981 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne⁽²⁾ og ved Rådets direktiv 89/608/EØF af 21. november 1989 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af de veterinære og zootekniske bestemmelser⁽³⁾.
- (12) De nugældende regler for identifikation og registrering af kvæg er fastsat i Rådets direktiv 92/102/EØF af 27. november 1992 om identifikation og registrering af dyr⁽⁴⁾ og i forordning (EF) nr. 820/97. Erfaringerne har vist, at anvendelsen af direktiv 92/102/EØF ikke har været fuldt tilfredsstillende for så vidt angår kvæg, og at en yderligere forbedring er nødvendig; der må derfor vedtages en særlig forordning for kvæg for at underbygge direktivets bestemmelser.
- (13) For at indførelsen af en forbedret identifikationsordning kan blive accepteret, er det vigtigt, at der ikke pålægges producenterne for store administrative krav. Der bør fastsættes rimelige frister for iværksættelsen.
- (14) For hurtigt og nøjagtigt at kunne spore dyr af hensyn til kontrollen af EF-støtteordningerne bør hver medlemsstat oprette en elektronisk database, hvori dyrenes identitet, alle bedrifter på deres område og flytninger af dyrene registreres i overensstemmelse med Rådets direktiv 97/12/EF af 17. marts 1997 om ændring og ajourføring af direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin⁽⁵⁾, som angiver sundhedskravene i forbindelse med denne database.
- (15) Det er vigtigt, at hver medlemsstat træffer de foranstaltninger, der endnu måtte være nødvendige, for at den nationale elektroniske database bliver fuldt ud operationel hurtigst muligt.
- (16) Der bør tages skridt til at sikre, at de tekniske betingelser er opfyldt for at garantere bedst mulig kommunikation mellem producenten og databasen og en omfattende anvendelse af databaserne.
- (17) For at flytninger af kvæg skal kunne spores, bør dyrene identificeres ved hjælp af et øremærke i hvert øre og principielt ledsages af et pas under enhver flytning. Mærkets og passets karakteristika bør fastlægges på EF-plan. Der bør principielt udstedes et pas for hvert dyr, som har fået øremærker.
- (18) Der bør gælde samme identifikationskrav for dyr, som importeres fra tredjelande i henhold til direktiv 91/496/EØF.
- (19) Hvert dyr bør beholde sine øremærker hele sit liv.
- (20) På grundlag af arbejdet i Det Fælles Forskningscenter er Kommissionen i færd med at undersøge muligheden for at identificere dyr ad elektronisk vej.
- (21) Brugere med undtagelse af transportvirksomheder bør føre en ajourført liste over dyrene på deres bedrift. Listens karakteristika bør fastlægges på EF-plan. Myndighederne bør have adgang til disse lister efter anmodning herom.
- (22) Medlemsstaterne kan fordele udgifterne til gennemførelsen af disse foranstaltninger på hele oksekødssektoren.
- (23) Den eller de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre de enkelte afsnit i denne forordning, bør udpeges.
- (24) Der bør indføres en ordning med obligatorisk mærkning af oksekød, som skal være obligatorisk i alle medlemsstaterne. Under den obligatoriske ordning anfører erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød, i mærkningen oplysninger om oksekødet og det sted, hvor det eller de dyr, som oksekødet stammer fra, er slagtet.

⁽¹⁾ EFT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 144 af 2.6.1981, s. 1. Forordningen er ophævet ved forordning (EF) nr. 515/97 (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 351 af 2.12.1989, s. 34.

⁽⁴⁾ EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁵⁾ EFT L 109 af 25.4.1997, s. 1.

- (25) Den obligatoriske mærkningsordning for oksekød bør udbygges fra den 1. januar 2002. Under den obligatoriske ordning bør erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød, i mærkningen endvidere anføre oplysninger om oprindelse, især om, hvor det eller de dyr, som oksekødet stammer fra, er født, opfedet og slagtet.
- (26) Oplysninger ud over oplysningerne om, hvor det eller de dyr, som oksekødet stammer fra, er født, opfedet og slagtet, kan gives under den frivillige mærkningsordning for oksekød.
- (27) Obligatorisk oprindelsesmærkning bør være iværksat pr. 1. januar 2002, idet der kun kræves fuldstændige oplysninger om flytninger af kvæg i Fællesskabet for dyr, der er født efter den 31. december 1997.
- (28) Den obligatoriske mærkningsordning bør også gælde for oksekød, der importeres i Fællesskabet. Der må dog tages højde for, at et tredjelands erhvervsdrivende eller organisationer måske ikke har alle de oplysninger til rådighed, der kræves for mærkning af oksekød produceret i Fællesskabet. Det bør derfor fastsættes, hvilke minimumsoplysninger tredjelande skal anføre i mærkningen.
- (29) For erhvervsdrivende og organisationer, der producerer og afsætter hakket oksekød, og som måske ikke er i stand til at udlevere alle de oplysninger, der kræves i henhold til den obligatoriske mærkningsordning, bør der fastsættes undtagelser, der sikrer et vist minimum af oplysninger.
- (30) Formålet med mærkning er at skabe størst mulig åbenhed omkring afsætningen af oksekød.
- (31) Bestemmelserne i denne forordning bør gælde med forbehold af Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾.
- (32) For alle andre mærkningsoplysninger end dem, der falder ind under den obligatoriske mærkningsordning, kræves der også et EF-regelsæt. På grund af de mange forskellige varebeskrivelser af oksekød, der afsættes i Fællesskabet er det mest hensigtsmæssigt med en frivillig mærkningsordning. For at en frivillig mærkningsordning kan fungere effektivt, skal det være muligt at spore mærket oksekød tilbage til det eller de dyr, det stammer fra. En erhvervsdrivendes eller organisations mærkning skal være omfattet af specifikationer, der sendes til myndighederne med henblik på godkendelse. Erhvervsdrivende og organisationer må kun mærke oksekød, hvis mærket indeholder deres navn eller identifikationslogo. Medlemsstaternes myndigheder bør bemyndiges til at tilbagekalde godkendelser af specifikationer i tilfælde af uregelmæssigheder. For at mærkningsspecifikationerne kan blive anerkendt i hele Fællesskabet, bør der udveksles oplysninger mellem medlemsstaterne.
- (33) Erhvervsdrivende og organisationer, der importerer oksekød fra tredjelande til Fællesskabet ønsker måske også at mærke deres produkter i overensstemmelse med den frivillige mærkningsordning. Der bør derfor fastsættes bestemmelser, som i videst muligt omfang skal sikre, at mærkningen af importeret oksekød er lige så pålidelig som mærkningen af EF-oksekød.
- (34) Ved overgangen fra ordningerne i afsnit II i forordning (EF) nr. 820/97 til ordningerne i nærværende forordning kan der opstå vanskeligheder, som der ikke er taget højde for i nærværende forordning. Kommissionen bør derfor kunne vedtage de fornødne overgangsforanstaltninger. Kommissionen bør også i givet fald bemyndiges til at løse særlige praktiske problemer.
- (35) For at sikre pålideligheden af foranstaltningerne i denne forordning er det nødvendigt at forpligte medlemsstaterne til at gennemføre relevante og effektive kontrolforanstaltninger. Disse kontrolforanstaltninger griber dog ikke ind i anden kontrol, som Kommissionen kan foretage i henhold til artikel 9 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽²⁾.
- (36) Der bør fastsættes passende sanktioner i tilfælde af overtrædelse af denne forordning.
- (37) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾ —

⁽²⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 (EFT L 127 af 21.5.1999, s. 4).

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Identifikation og registrering af kvæg

Artikel 1

1. Medlemsstaterne indfører en ordning for identifikation og registrering af kvæg i overensstemmelse med dette afsnit.

2. Dette afsnit finder anvendelse med forbehold af fællesskabsregler, der kan indføres om udryddelse eller bekæmpelse af sygdomme, og med forbehold af direktiv 91/496/EØF og forordning (EØF) nr. 3508/92⁽¹⁾. De bestemmelser i direktiv 92/102/EØF, der specifikt vedrører kvæg, gælder dog ikke længere fra den dato, hvor de pågældende dyr skal identificeres i overensstemmelse med dette afsnit.

Artikel 2

I dette afsnit forstås ved:

- »dyr«: kvæg som defineret i artikel 2, stk. 2, litra b) og c), i direktiv 64/432/EØF⁽²⁾
- »bedrift«: enhver virksomhed, enhver bygning eller, hvis der er tale om en frilandsbedrift, ethvert sted beliggende inden for samme medlemsstats område, hvor dyr, der er omfattet af denne forordning, holdes, opdrættes eller håndteres
- »bruger«: enhver fysisk eller juridisk person, som er ansvarlig for dyr, også midlertidigt, herunder under transport eller på et marked
- »myndigheder«: den centrale myndighed eller de myndigheder i en medlemsstat, der er ansvarlige for at udføre veterinærkontrol og for at gennemføre dette afsnit, eller, for så vidt angår kontrollen med præmier, de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre forordning (EØF) nr. 3508/92.

Artikel 3

Ordningen for identifikation og registrering af kvæg omfatter følgende:

- a) øremærker til identifikation af de enkelte dyr
- b) elektroniske databaser
- c) dyrepas
- d) individuelle lister på hver enkelt bedrift.

Kommissionen og myndighederne i den pågældende medlemsstat skal have adgang til alle oplysninger i henhold til dette afsnit. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse oplysninger er tilgængelige for alle berørte parter, herunder forbrugerorganisationer, der er anerkendt af medlemsstaten, på betingelse af, at der

sikres den fortrolighed og databeskyttelse, der kræves i henhold til den nationale lovgivning.

Artikel 4

1. Alle dyr på en bedrift, der er født efter den 31. december 1997, eller som efter den 1. januar 1998 er bestemt til handel inden for Fællesskabet, identificeres ved hjælp af et af myndighederne godkendt øremærke i hvert øre. Begge øremærkerne skal være forsynet med den samme entydige identifikationskode, så hvert enkelt dyr samt den bedrift, hvor det er født, kan identificeres. Som en undtagelse herfra kan dyr, der er født før den 1. januar 1998, og som efter denne dato er bestemt til handel inden for EF, indtil den 1. september 1998 identificeres efter direktiv 92/102/EØF.

Som en undtagelse fra første afsnit kan dyr, der er født før den 1. januar 1998, og som efter denne dato er bestemt til handel inden for EF med henblik på øjeblikkelig slagtning, indtil den 1. september 1999 identificeres efter direktiv 92/102/EØF.

Kvæg, der er bestemt til kulturelle eller sportslige begivenheder (med undtagelse af messer og udstillinger) kan i stedet for øremærker identificeres efter en af Kommissionen godkendt identifikationsordning, som frembyder de samme garantier.

2. Øremærket anbringes inden for en af medlemsstaten fastsat frist regnet fra dyrets fødsel, og under alle omstændigheder inden dyret flyttes fra den bedrift, hvor det er født. Denne frist må indtil den 31. december 1999 ikke være længere end 30 dage og efter denne dato ikke længere end 20 dage.

Efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen dog efter proceduren i artikel 23, stk. 2, fastsætte, under hvilke omstændigheder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen.

Dyr, der er født efter den 31. december 1997, må ikke flyttes fra en bedrift, medmindre de er identificeret i henhold til denne artikel.

3. Dyr, der er importeret fra et tredjeland, og som har undergået den kontrol, der er fastsat i direktiv 91/496/EØF, og som forbliver på Fællesskabets område, skal inden for en frist, medlemsstaten fastsætter, dog senest 20 dage efter ovennævnte kontrol, og under alle omstændigheder inden de flyttes fra bedriften, identificeres på bestemmelsesbedriften ved hjælp af et øremærke, der er i overensstemmelse med denne artikel.

Det er dog ikke nødvendigt at identificere dyrene, hvis bestemmelsesbedriften er et slagteri, som ligger i den medlemsstat, hvor kontrollen er foretaget, og dyrene slagtes senest 20 dage efter kontrollen.

⁽¹⁾ EFT L 355 af 5.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 (EFT L 127 af 21.5.1999, s. 4).

⁽²⁾ EFT L 21 af 29.7.1964, s. 1977/64. Direktivet er ajourført ved direktiv 97/12/EF (EFT L 109 af 25.4.1997, s. 1) og senest ændret ved direktiv 98/99/EF (EFT L 358 af 31.12.1998, s. 107).

Tredjelandets oprindelige identifikation registreres i den i artikel 5 nævnte elektroniske database eller, hvis databasen endnu ikke er fuldt operationel, på de i artikel 3 nævnte lister sammen med den identifikationskode, bestemmelsesmedlemsstaten har tildelt.

4. Dyr fra en anden medlemsstat beholder deres oprindelige øremærker.
5. Øremærker må ikke fjernes eller udskiftes uden myndighedernes tilladelse.
6. Øremærkerne tildeles bedriften og fordeles og anbringes på dyrene på en måde, der fastlægges af myndighederne.
7. Senest den 31. december 2001 træffer Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen, ledsaget af eventuelle forslag, efter proceduren i traktatens artikel 95 afgørelse om, hvorvidt det er muligt at indføre elektronisk identifikation på baggrund af de fremskridt, der er gjort på dette område.

Artikel 5

Medlemsstaternes myndigheder opretter en elektronisk database i henhold til artikel 14 og 18 i direktiv 64/432/EØF.

De elektroniske databaser skal senest den 31. december 1999 være fuldt operationelle og fra denne dato indeholde alle de i nævnte direktiv krævede oplysninger.

Artikel 6

1. Fra den 1. januar 1998 udsteder myndighederne et pas for hvert dyr, der skal identificeres i henhold til artikel 4, senest 14 dage efter meddelelsen om dyrets fødsel eller, hvis det drejer sig om dyr, der er importeret fra tredjelande, senest 14 dage efter meddelelsen om den pågældende medlemsstats identifikation af dyret, jf. artikel 4, stk. 3. Myndighederne kan på de samme betingelser udstede pas for dyr fra en anden medlemsstat. I så fald skal det pas, der ledsager dyret ved dets ankomst, afleveres til myndighederne, som returnerer det til den udstedende medlemsstat.

Efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen dog efter proceduren i artikel 23, stk. 2, fastsætte, under hvilke omstændigheder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen.

2. Når et dyr flyttes, skal det være ledsaget af sit pas.
3. Uanset stk. 1, første punktum, og stk. 2 kan medlemsstater:
  - der har en elektronisk database, som efter Kommissionens vurdering er fuldt operationel, jf. artikel 5, bestemme, at der kun skal udstedes pas for dyr, der er bestemt til handel inden for Fællesskabet, og at dyrene kun skal være ledsaget

af deres pas, når de flyttes fra den pågældende medlemsstats område til en anden medlemsstats område, og i så fald baseres passets oplysninger på den elektroniske database.

I disse medlemsstater afleveres det pas, dyret er ledsaget af ved indførslen fra en anden medlemsstat, til myndighederne ved ankomsten

- indtil den 1. januar 2000 tillade, at der udstedes kollektive dyrepas for besætninger, der flyttes inden for den pågældende medlemsstat, hvis alle dyrene har samme oprindelse og bestemmelsessted og er ledsaget af et veterinærtifikat.

4. Når dyret dør, skal brugeren returnere passet til myndighederne senest syv dage efter dyrets død. Sendes dyret til et slagteri, er slagteriets leder ansvarlig for, at passet returneres til myndighederne.

5. Når dyr eksporteres til tredjelande, skal den sidste bruger aflevere passet til myndighederne på det sted, hvor dyret eksporteres.

Artikel 7

1. Alle brugere med undtagelse af transportvirksomheder skal:

- føre en ajourført liste
- så snart den elektroniske database er fuldt operationel, inden for en frist, som fastsættes af medlemsstaten, og som skal være på mellem tre og syv dage, til myndighederne indberette alle flytninger til og fra bedriften og alle fødsler og dødsfald på bedriften sammen med datoerne for disse begivenheder. Efter anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen dog efter proceduren i artikel 23, stk. 2, fastsætte, under hvilke omstændigheder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen og fastsætte specifikke regler for flytning af kvæg, der om sommeren græsser forskellige steder i bjergområder.

2. Brugere skal, hvis det er relevant, udfylde passet straks ved hvert dyrs ankomst til bedriften og inden dets flytning derfra, og sørge for, at passet ledsager dyret, jf. artikel 6.

3. Brugere skal efter anmodning herom for dyr, som de har ejet, holdt, transporteret, afsat eller slagtet, give myndighederne alle oplysninger om oprindelse, identifikation og eventuelt bestemmelsessted.

4. Listen skal have et format, som er godkendt af myndighederne, og føres manuelt eller på edb, og den skal til enhver tid være til disposition for myndighederne, hvis de ønsker det, i en periode, som skal fastlægges af myndighederne, dog mindst tre år.

Artikel 8

Medlemsstaterne udpeger den myndighed, der er ansvarlig for at sikre, at dette afsnit overholdes. De underretter hinanden og Kommissionen om, hvem denne myndighed er.

Artikel 9

Medlemsstaterne kan lade brugerne afholde de omkostninger, der er forbundet med de i artikel 3 omhandlede ordninger og den i dette afsnit fastsatte kontrol.

Artikel 10

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette afsnit vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 23, stk. 2. Disse foranstaltninger omfatter navnlig:

- a) bestemmelser vedrørende øremærkerne
- b) bestemmelser vedrørende passet
- c) bestemmelser vedrørende listen
- d) mindstekrav til den kontrol, der skal foretages
- e) anvendelse af administrative sanktioner
- f) overgangsbestemmelser, der kræves for at lette anvendelsen af dette afsnit.

AFSNIT II**Mærkning af oksekød og oksekødsprodukter***Artikel 11*

En erhvervsdrivende eller en organisation som defineret i artikel 12, der:

- i henhold til afdeling I i dette afsnit skal mærke oksekød på alle markedsføringsstadier
- i henhold til afdeling II i dette afsnit ønsker at mærke oksekød på salgsstedet for at give andre oplysninger end dem, der er fastsat i artikel 13, om egenskaber ved det mærkede kød eller det dyr, som det stammer fra, eller produktionsbetingelser

skal overholde bestemmelserne i dette afsnit.

Dette afsnit finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i andre relevante fællesskabsbestemmelser, navnlig om oksekød.

Artikel 12

I dette afsnit forstås ved:

- »oksekød«: de produkter, der henhører under KN-kode 0201, 0202, 0206 10 95 og 0206 29 91
- »mærkning«: anbringelse af et mærke på et eller flere kødstykker eller på deres emballage, eller for ikke-færdig-pakkede varers vedkommende skriftlig og synlig forbrugerinformation på salgsstedet
- »organisation«: en gruppe erhvervsdrivende fra samme eller forskellige dele af oksekødshandelen.

AFDELING I

Obligatorisk EF-mærkningsordning for oksekød*Artikel 13*

Almindelige regler

1. Erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød i Fællesskabet, skal mærke det i henhold til denne artikel.

I forbindelse med den obligatoriske mærkningsordning skal der kunne fastslås en sammenhæng mellem på den ene side identifikationen af slagtekroppen, fjerdingen eller kødstykkerne og på den anden side det enkelte dyr eller gruppen af dyr, hvis dette

er tilstrækkeligt til at sikre rigtigheden af oplysningerne på det mærke, der skal kontrolleres.

2. Mærket skal indeholde følgende:

- a) Et referencenummer eller en referencekode, så der kan fastslås en sammenhæng mellem kødet og dyret eller dyrene. Dette nummer kan være identifikationsnummeret for det enkelte dyr, som oksekødet stammer fra, eller identifikationsnummeret for en gruppe af dyr.
- b) Autorisationsnummeret for det slagteri, hvor dyret eller gruppen af dyr er blevet slagtet, og medlemsstaten eller tredjelandet, hvor slagteriet er beliggende. Oplysningerne anføres på følgende måde: »Slagtet i (medlemsstatens eller tredjelandets navn)(autorisationsnummer)«.
- c) Autorisationsnummeret for den opskæringsvirksomhed, hvor slagtekroppen eller gruppen af slagtekroppe er opskåret, og medlemsstaten eller tredjelandet, hvor virksomheden er beliggende. Oplysningerne anføres på følgende måde: »Opskåret i (medlemsstatens eller tredjelandets navn)(autorisationsnummer)«.

3. Medlemsstaterne kan dog, indtil den 31. december 2001, hvis der findes tilstrækkelige oplysninger i den identifikations- og registreringsordning for kvæg, der omhandles i afsnit I, beslutte, at der for oksekød fra dyr, der er født, opdrættet og slagtet i den samme medlemsstat, også skal anføres yderligere oplysninger på mærket.

4. En obligatorisk ordning som omhandlet i stk. 3 må ikke føre til forstyrrelser i samhandelen mellem medlemsstaterne.

De gennemførelsesordninger, der skal gælde i de medlemsstater, der ønsker at anvende stk. 3, skal godkendes af Kommissionen på forhånd.

5. a) Fra den 1. januar 2002 skal erhvervsdrivende og organisationer også anføre følgende på mærket:

- i) den medlemsstat eller det tredjeland, hvor dyret er født
- ii) de medlemsstater eller tredjelande, hvor opfedningen har fundet sted
- iii) den medlemsstat eller det tredjeland, hvor slagtingen har fundet sted.

- b) Hvis oksekødet stammer fra dyr, der er født, opdrættet og slagtet:
- i) i den samme medlemsstat, kan der dog stå: »Oprindelse: (medlemsstatens navn)«
  - ii) i det samme tredjeland, kan der dog stå: »Oprindelse: (tredjelandets navn)«.

Artikel 14

Undtagelser fra den obligatoriske mærkningsordning

Uanset artikel 13, stk. 2, litra b) og c), og uanset, stk. 5, litra a), nr. i) og ii), i samme artikel, skal en erhvervsdrivende eller en organisation, der fremstiller hakket oksekød, på mærket anføre »Fremstillet i (medlemsstatens navn)« eller »Fremstillet i (tredjelandets navn)« afhængig af, hvor kødet er fremstillet, og »Oprindelse i«, når den eller de implicerede stater ikke er fremstillingsstaterne.

Den forpligtelse, der er fastsat i artikel 13, stk. 5, litra a), nr. iii), gælder for dette kød fra nærværende forordnings ikrafttræden.

Den erhvervsdrivende eller organisationen har dog mulighed for at supplere mærket for hakket oksekød med:

- én eller flere betegnelser som omhandlet i artikel 13, og/eller
- datoen for fremstillingen af det pågældende kød.

På baggrund af den indvundne erfaring og under hensyn til eventuelle behov herfor kan der vedtages tilsvarende bestemmelser for udskåret kød samt for afpuds efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 15

Obligatorisk mærkning af oksekød fra tredjelande

Uanset artikel 13 skal oksekød, der er importeret til Fællesskabet, og for hvilket ikke alle de oplysninger, som er nævnt i artikel 13, foreligger, efter proceduren i artikel 17 mærkes med »Oprindelse i tredjeland«, og »slagtet i (tredjelandets navn)«.

AFDELING II

Frivillig mærkningsordning

Artikel 16

Almindelige regler

1. For mærker, der indeholder andre oplysninger end dem, der er fastsat i afdeling I i dette afsnit, skal hver enkelt erhvervsdrivende eller organisation indsende en specifikation, der skal godkendes, til myndighederne i den medlemsstat, hvor produktionen eller salget af det pågældende oksekød finder sted. Myndighederne kan også udarbejde specifikationer til anvendelse i den pågældende medlemsstat, forudsat at det ikke er obligatorisk at anvende dem.

I de frivillige mærkningspecifikationer anføres det:

- hvilke oplysninger mærket skal indeholde
- hvilke foranstaltninger der skal træffes for at sikre, at disse oplysninger er rigtige
- hvilken kontrolordning der vil blive anvendt i alle produktions- og afsætningsled, herunder hvilke former for kontrol der skal udføres af et uvildigt organ, der er godkendt af myndighederne, og som udpeges af den erhvervsdrivende eller organisationen. Disse organer skal opfylde kriterierne i europæisk standard EN/45011.
- når det drejer sig om en organisation, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet over for et medlem, som ikke overholder specifikationerne.

Medlemsstaterne kan beslutte, at kontrol udført af det uvildige organ kan erstattes af kontrol udført af en myndighed. Myndigheden skal i så fald have det fornødne kvalificerede personale og tilstrækkelige ressourcer til at udføre kontrollen.

Omkostningerne ved kontrol i henhold til denne afdeling afholdes af den erhvervsdrivende eller den organisation, der anvender mærkningsordningen.

2. For at en specifikation kan godkendes, skal myndighederne ved en grundig undersøgelse af de specifikationsoplysninger, der er omhandlet i stk. 1, have opnået sikkerhed for, at den påtænkte mærkningsordning, og navnlig kontrolordningen, er pålidelig og fungerer efter hensigten. Myndighederne afviser at godkende specifikationer, der ikke gør det muligt at fastslå en sammenhæng mellem på den ene side identifikationen af slagtekroppen, fjerdingen eller kødstykkerne og på den anden side det enkelte dyr eller, hvis dette er tilstrækkeligt til at sikre nøjagtigheden af oplysningerne på det mærke, der skal kontrolleres, de pågældende dyr.

Specifikationer, der giver mulighed for mærker med misvisende eller uklare oplysninger, afvises ligeledes.

3. Hvis produktionen og/eller afsætningen af oksekødet finder sted i to eller flere medlemsstater, undersøger og godkender myndighederne i de pågældende medlemsstater de indsendte specifikationer, såfremt de deri anførte oplysninger vedrører foranstaltninger, der foregår på deres respektive områder. I så fald anerkender medlemsstaterne de godkendelser, der er udstedt af andre medlemsstater.

Specifikationen anses for at være godkendt af myndighederne, hvis ansøgningen hverken er blevet afslået eller godkendt, og der ikke er fremsat ønske om yderligere oplysninger inden for et tidsrum, som fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2, og som løber fra dagen efter indsendelsen af ansøgningen.

4. Hvis myndighederne i alle berørte medlemsstater godkender den indsendte specifikation, har den erhvervsdrivende eller organisationen ret til at mærke oksekød, forudsat at mærkerne er forsynet med de pågældendes navn eller identifikationslogo.

5. Uanset stk. 1-4 kan Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2, fastsætte en fremskyndet eller forenklet procedure for godkendelse i særlige tilfælde, navnlig i forbindelse med oksekød i små detailpakker eller primære oksekødsudskæringer i enkeltpakninger, der er mærket i en medlemsstat efter en godkendt specifikation og indført til en anden medlemsstats område, på betingelse af, at der ikke er tilføjet nogen oplysninger til den oprindelige mærkning.

6. En medlemsstat beslutter, at navnet på et eller flere af dens områder ikke må benyttes, når dette navn

- kan give anledning til forveksling eller til kontrolvanskeligheder
- er forbeholdt oksekød efter forordning (EØF) nr. 2081/92.

Hvis der foreligger tilladelse dertil, suppleres navnet på området med navnet på medlemsstaten.

7. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om anvendelsen af denne artikel og især om de oplysninger, der er angivet på mærkerne. Kommissionen underretter de andre medlemsstater i den i artikel 23, stk. 1, litra b), nævnte forvaltningskomité for okseød herom, og der kan eventuelt efter proceduren i artikel 23, stk. 2, fastsættes regler for disse oplysninger, og der kan især pålægges begrænsninger.

Artikel 17

Frivillig mærkning af oksekød fra tredjelande

1. Finder oksekødsproduktionen helt eller delvis sted i et tredjeland, har de erhvervsdrivende og organisationerne ret til at mærke oksekødet i henhold til denne afdeling, hvis de ud over at overholde artikel 16 har fået godkendt deres specifikationer af de myndigheder, som hvert enkelt tredjeland har udpeget til det formål.

2. For at en godkendelse, der er udstedt af et tredjeland, er gyldig i Fællesskabet, skal tredjelandet i forvejen have givet Kommissionen meddelelse om:

- hvilken myndighed tredjelandet har udpeget
- hvilke procedurer og kriterier myndigheden skal anvende, når den undersøger specifikationen
- hver enkelt erhvervsdrivende og organisation, som har fået godkendt en specifikation af myndigheden.

Kommissionen sender disse meddelelser til medlemsstaterne.

Konkluderer Kommissionen på grundlag af ovennævnte meddelelser, at de procedurer og/eller kriterier, der anvendes i et tredjeland, ikke kan ligestilles med de normer, der er fastsat i denne forordning, beslutter den efter samråd med det pågældende tredjeland, at dette lands godkendelser ikke er gyldige i Fællesskabet.

Artikel 18

Sanktioner

Viser det sig, at en erhvervsdrivende eller en organisation ikke overholder den i artikel 16, stk. 1, omhandlede specifikation, kan medlemsstaten trække retten til at mærke oksekødet, jf. artikel 16, stk. 2, tilbage eller stille yderligere krav, som den erhvervsdrivende eller organisationen skal opfylde for at beholde godkendelsen, uden at dette i øvrigt berører de foranstaltninger, der træffes af organisationen selv eller af det kontrolorgan, der er omhandlet i artikel 16.

AFDELING III

Almindelige bestemmelser

Artikel 19

Gennemførelsesbestemmelser

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette afsnit vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 23, stk. 2. Disse foranstaltninger omfatter navnlig:

- a) størrelsen af en gruppe af dyr som omhandlet i artikel 13, stk. 2, litra a)
- b) hakket oksekød, oksekødsafpuds eller opskåret oksekød som omhandlet i artikel 14
- c) særlige oplysninger, som kan anføres på mærkerne
- d) de foranstaltninger, der kræves for at lette overgangen fra anvendelsen af forordning (EF) nr. 820/97 til anvendelsen af dette afsnit II
- e) de foranstaltninger, der kræves til løsning af specifikke praktiske problemer. Sådanne foranstaltninger kan, hvis der foreligger en behørig begrundelse herfor, fravige visse dele af dette afsnit II.

Artikel 20

Udpegning af myndigheder

Medlemsstaterne udpeger den eller de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre dette afsnit, senest den 14. oktober 2000.

Artikel 21

Senest den 14. august 2003 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport og eventuelt forslag om udvidelse af denne forordnings anvendelsesområde til at omfatte forarbejdede produkter, der indeholder oksekød, og oksekødsprodukter.

AFSNIT III

Fælles bestemmelser

Artikel 22

1. Medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at denne forordning overholdes. Denne kontrol foregriber ikke eventuel kontrol, som Kommissionen udøver i henhold til artikel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

Eventuelle sanktioner, som medlemsstaterne pålægger brugerne, skal stå i forhold til overtrædelsens alvor. Sanktionerne kan, når det er berettiget, omfatte restriktioner med hensyn til at flytte dyrene til eller fra den pågældende brugers bedrift.

2. Kommissionens sagkyndige skal sammen med myndighederne:

- a) kontrollere, om medlemsstaterne overholder bestemmelserne i denne forordning
- b) foretage kontrol på stedet for at sikre sig, at kontrollen udføres i henhold til denne forordning.

3. En medlemsstat, på hvis område der føres kontrol, yder Kommissionens sagkyndige den bistand, de måtte ønske for at kunne udføre deres opgaver.

Resultatet af kontrollen skal drøftes med den pågældende medlemsstats myndigheder, før der udarbejdes en endelig rapport, som rundsendes.

4. Mener Kommissionen, at resultatet af kontrollen taler for det, tages situationen op til behandling i Den Stående Veterinærkomité, jf. artikel 23, stk. 1, litra c). Kommissionen kan træffe de nødvendige afgørelser efter proceduren i artikel 23, stk. 3.

5. Kommissionen følger udviklingen. Den kan, på baggrund heraf efter proceduren i artikel 23, stk. 3, ændre eller ophæve de afgørelser, der er nævnt i stk. 4.

6. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages om nødvendigt efter proceduren i artikel 23, stk. 3.

Artikel 23

1. Kommissionen bistås:

- a) ved iværksættelsen af artikel 10 af Komitéen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, jf. artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 ⁽¹⁾
- b) ved iværksættelsen af artikel 19 af Forvaltningskomitéen for Oksekød nedsat ved artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 ⁽²⁾
- c) ved iværksættelsen af artikel 22 af Den Stående Veterinærkomité nedsat ved Rådets afgørelse 68/361/EØF ⁽³⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

4. Komitéerne vedtager selv deres forretningsorden.

Artikel 24

1. Forordning (EF) nr. 820/97 ophæves.

2. Henvisninger til forordning (EF) nr. 820/97 betragtes som henvisninger til nærværende forordning og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 25

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes på oksekød, der stammer fra dyr, der er slagtet efter den 1. september 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2000.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

J. GLAVANY

Formand

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 255 af 18.10.1968, s. 23.

BILAG

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 820/97	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14, stk. 1	Artikel 16, stk. 1
Artikel 14, stk. 2	Artikel 16, stk. 2
Artikel 14, stk. 3	Artikel 16, stk. 5
Artikel 14, stk. 4	Artikel 16, stk. 4
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 16, stk. 1	Artikel 16, stk. 3
Artikel 16, stk. 2	Artikel 16, stk. 3
Artikel 16, stk. 3	Artikel 13, stk. 2, litra a)
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19	—
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 25